

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/127/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3516010345
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Šibíková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2018:3516010345.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudkyňou JUDr. Miroslavou Šibíkovou, v trestnej veci obžalovaného Adama Nižnanského, nar. 02.03.1993 v Nitre, trvale bytom Myjava, adresa na doručovanie Myjava, Turá Lúka 100, stíhaný na slobode, trestne stíhaný pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „Trestný zákon“) na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 06. júna 2018 t a k t o

r o z h o d o l :

Obžalovaný: O. R., R.. XX.XX.XXXX C. R., trvale bytom K., O. R. A. K., T. Q. Č.. XXX, stíhaný na slobode,

je v i n n ý , ž e

dňa 21.05.2016 v čase o 22,10 hod viedol v obci K. po komunikácii N. B. a ceste III/1187 B. X. K. a ceste III/1203 S. B. osobné motorové vozidlo Škoda Felicia, evidenčné číslo K., napriek tomu, že Trestným rozkazom Okresného súdu Žilina, pod sp. zn. 0T/28/2016 zo dňa 27.03.2016, právoplatným dňa 27.03.2016 mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 15 mesiacov,

t e d a

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,
č í m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. m) Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 26.09.2016 bola Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 541/16/3304-7 zo dňa 21.09.2016, na obvineného O. R., R.. XX.XX.XXXX C. R., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní dňa 06.06.2018 za účasti obžalovaného a zistil nasledovné:

Po otvorení hlavného pojednávania samosudca zistil, že medzi prokurátorom a obžalovaným nedošlo k zhode v otázke konania o dohode o vine a treste na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný O. R. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 541/16/3304 zo dňa 21.09.2016 doručenej súdu dňa 26.09.2016, právne kvalifikovaného ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z.. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu, mohol sa so svojim obhajcom radiť o spôsobe obhajoby, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako konkrétneho trestného činu. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne a uznáva vinu za skutok kladený mu za vinu. Súd súčasne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z vyjadrení obžalovaného O. R. na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že svoj čin úprimne oľutoval. Zistiac stanovisko prítomného prokurátora v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku, súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd jeho vyhlásenie o vine zo spáchania žalovaného skutku následne prijal, nakoľko na podklade výsledkov doposiaľ vykonaného vyšetrovania nemal pochybnosti o vine obžalovaného a neboli zistené okolnosti vylučujúce trestnosť, resp. protiprávnosť jeho konania. Súd sa taktiež stotožnil s právnou kvalifikáciou stíhaného skutku podľa obžaloby. Zároveň súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere. Súd konštatoval, že v prípravnom konaní neboli uplatnené nároky na náhradu škody poškodenými.

Obžalovaný ako subjekt spĺňal podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku v inkriminovanom čase (§ 22 Tr. zákona) a neboli zistené ani žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali jeho nepričetnosti (§ 23 Tr. zákona) alebo prípadne jeho zmenšenej pričetnosti. Obžalovaný bol schopný v čase spáchania trestného činu rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a svoje konanie ovládať. Z hľadiska subjektívnej stránky sa vo veci jednalo o úmyselný trestný čin, kedy obžalovaný vedome maril výkon rozhodnutia súdu o zákaze činnosti, nakoľko vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze tejto činnosti. Z hľadiska subjektívnej stránky, t. j. zavinenia konal obžalovaný evidentne vo forme priameho úmyslu, t. j. dolus directus v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, teda chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť, alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, pričom mal vedomosť o tom, že sa z jeho strany jedná o protiprávne konanie. Objektom konania obžalovaného bol záujem spoločnosti chránený Trestným zákonom, ktorým je riadny, efektívny a dôsledný výkon právoplatne uložených trestov, zákazov a príkazov orgánmi verejnej moci Slovenskej republiky. Tento záujem bol konaním obžalovaného porušený, nakoľko obžalovaný naplnil aj objektívnu stránku stíhaného trestného činu, teda prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a spáchal ho tak, ako na to poukazovala aj obžaloba, keďže obžalovaný maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti. Súd dospel k záveru, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky pojmové znaky

skutkovej podstaty trestného činu podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Konaním obžalovaného boli naplnené všetky znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaného prečinu, teda konanie obžalovaného, jeho následok a aj príčinný vzťah medzi konaním a následkom.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

- a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo
- b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného, ktoré súd uznesením na návrh prokurátora prijal, s prihliadnutím aj na ostatné dôkazy, získané v prípravnom konaní, subsumoval súd protiprávne konanie obžalovaného opísané v obžalobe pod skutkovú podstatu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Z dôvodu prijatia vyhlásenia obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, súd v zmysle § 257 ods. 8 Tr. poriadku už nevykonal dokazovanie čo do viny, ale svoju ďalšiu činnosť zameral len na vykonanie dokazovania čo do výroku o treste, jeho druhu a výmere podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku.

Na hlavnom pojednávaní preto súd vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste, a to oboznámením sa s listinnými dôkazmi: oboznámenie spisu Okresného súdu Žilina sp. zn. 0T/28/2016, oboznámenie evidenčnej karty vodiča, správu OR PZ K., správa o povesti Mestský úrad K., lustrácia Sociálnej poisťovne, odpis registra trestov, register priestupkov.

Z oboznámeného aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného O. R. vyplýva, že obžalovaný bol päťkrát právoplatne odsúdený za rôznorodú trestnú činnosť (krádež, lúpež, ohrozenie pod vplyvom návykovej látky). Prvé odsúdenie má zahladené. Okresným súdom Nitra rozsudkom sp. zn. 4T/149/2012 zo dňa 18.02.2013, právoplatný 18.02.2013, bol obžalovaný odsúdený za trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. na peňažný trest 160 eur, náhradný trest odňatia slobody 1 mesiac, pričom tento trest bol zrušený súhrnným trestom, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/43/2013 zo dňa 19.04.2013, právoplatný dňa 24.07.2013, za trestný čin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody nepodmienečne na tri roky v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pričom dňa 03.07.2015 bol Okresným súdom Trnava sp. zn. 2Pp 135/2015 podmiennečne prepustený so skúšobnou dobou 2 roky (do 03.07.2017). Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/8/2014 zo dňa 05.06.2014, právoplatný dňa 21.06.2014 súdu upustil od uloženia súhrnného trestu u obžalovaného za trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. vzhľadom na odsúdenie 6T/43/2013. Okresným súdom Žilina trestným rozkazom sp. zn. 0T/28/2016 zo dňa 27.03.2016, právoplatný dňa 27.03.2016 bol obžalovaný uznaný vinným z trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. za čo mu bol uložený peňažný trest 250 eur, náhradný trest odňatia slobody na 7 dní, zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 15 mesiacov. Obžalovaný uhradil peňažný trest dňa 21.12.2016.

Z oboznámenej lustrácie v evidencii priestupkov vyplynulo, že obžalovaný O. R. sa dopustil dňa 22.04.2018 priestupku, porušil zákaz fajčenia, za čo mu bola uložená bloková pokuta vo výške 5 eur. Obžalovaný je od 16.04.2018 zamestnaný u podnikateľa X.. N. U. - N..

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel už bol za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 8 prvej vety Trestného zákona, zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu zistil u obžalovaného O. R. existenciu dvoch poľahčujúcich okolností, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a podľa § 36 písm. n) Trestného zákona (napomáhal súdu pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že uznal vinu zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, čím odpadla povinnosť súdu vykonať kontradiktórne hlavné pojednávanie vo vzťahu k výroku o vine) postupom podľa § 257 Trestného poriadku. Na strane príťažujúcich okolností súd zistil jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, a to že páchatel už bol za trestný čin odsúdený, vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia, ktoré nemá obžalovaný zahladené.

Trestný zákon ustanovuje v § 348 ods. 1 za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia trest odňatia slobody až na dva roky.

Pri rozhodovaní o výmere trestu sudca tunajšieho súdu musel vziať do úvahy viacero skutočností vymedzujúcich výšku trestu odňatia slobody. Pri úvahách o výške trestu zohľadnil súd najmä existenciu a prevahu dvoch poľahčujúcich okolností u obžalovaného. Kedy bola trestná sadzba po úprave vo výmere 0 až 16 mesiacov. V danom prípade obžalovaný spáchal trestný čin v skúšobnej dobe podmienenečného prepustenia Okresným súdom Trnava sp. zn. 2Pp/135/2015, nakoľko skúšobná doba plynula od 03.07.2015 do 03.07.2017, preto mu súd v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona musel uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody. Súd v danom prípade považoval trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov nepodmienečne na ochranu spoločnosti a prevýchovu páchatela za dostatočný, a to najmä s poukazom, že podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody u obžalovaného nespĺnilo svoj účel, nakoľko pokračoval v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Obžalovaný ani v minulosti nevedol riadny život, keďže sa dopustil rôznorodých trestných činností (krádeže, lúpež, ohrozenie pod vplyvom návykovej látky), za ktorú bol päťkrát právoplatne odsúdený. Zároveň bolo zistené, že sa dopustil jedného priestupku. Obžalovaného možno považovať za recidivistu. Zároveň však samosudkyňa určila výšku trestu v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby, nakoľko za prejednávane trestné konanie obžalovaného, spôsob jeho spáchania a v neposlednom rade i následok, aký spôsobilo, by sa trest vo vyššej výmere súdu javil ako neprimerane prísny a nespĺňal by dôsledne všetky zásady ukladania trestov v zmysle § 34 Tr. zákona.

Na výkon trestu odňatia slobody bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže pred spáchaním predmetného trestného činu v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona vo výmere dvadsaťštyri mesiacov, nakoľko sa obžalovaný dopustil trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia v súvislosti s touto činnosťou, pričom v danom prípade súd po vykonanom dokazovaní nezistil také mimoriadne okolnosti prípadu, pre ktoré by upustil od jeho uloženia. Trest zákazu činnosti v trvaní 24 mesiacov pritom nie je voči obžalovanému neprímerane prísny. Účelom trestu zákazu činnosti je predovšetkým zabrániť opakovaniu trestného činu, a preto je jeho uloženie úplne odôvodnené vtedy, keď páchatel' vyvolá trestným činom v doprave pochybnosť o svojej spoľahlivosti alebo spôsobilosti viesť motorové vozidlo.

Takto uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije, motív jeho konania, za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Takto uložený trest je podľa súdu primeraným trestom z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.

S trestným konaním nebolo spojené adhézne konanie, teda nebol uplatnený nárok na náhradu škody poškodenými.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. (§ 309 ods. 1 Tr. por.).